

במה מדליקין פרק שני שבת

ג. עין משפט
נֶר מצוה

מסורת הש"ס

מבבה ומניהה ומניהה
מכבָּה מוחר ומולקָה
מגָּז דְּלָמָּו ייִ גְּרָע דְּלָקָה
אַדְלִיקָה מְמֻחָּלָה יְלָאָה סְגָּנָה
עֲלֵיָה: דְּלָקָה. אַדְלִיקָה
כְּלָלָה: סְיוֹ בְּלָאוֹן כְּנָס.
עֲצָלָה נְפָקָה מְחָלָה וְעַל יְדָה
דְּנָמִיכִי. וְעַמִּים אַסְתִּימִי

תורה או רשות

אליך לברך והתת מנוח
חרוש ולא קיימת לך עירום
דקי שטח אמצעי

לעוי רשות

מוסך ר' ש"
הרואה בר של חנוכה
כל' נז כל' קדלק נכון
ושיגר גמ' גמ' ווועַת ווועַת
נטהער יטילל, טומטס פאָסְטָן
נטהער צידין לבריך. ע.

חומר ישנים

ודוי ממי מהן וזה מי עפ"ס דרגונטן
לכנית צקן גומלה דהה נמרירום קמי^ה
הקס כמתן צמי טריל ונטול דיסיטו^ה
עפ"ס כרך מסקמן דהה קיינו די^ה
דקניינ נמאנטומן וועד דרכט מנטען
לייענד וגידו סיל שער בכםינא
וועד דהפלקן כל סיד וויה דג' (ב. ו. זט)^ה
המיין פלי קוינט דדייטון וודקן
דאסיינו די צלאנו אטואן קפס ואל גל^ה
עפ"ס ולון דורך לאניינ גומלה למן
די צלאנו הילן צאר (דאיכל) סייעו^ה
לעלוחית סל חילן כמו צלאנו טזין די^ה
צלאנו ווון זונ נידס נפ"ק (ז' ז') גני^ה
בומולו וו שילפס מלי וו קון דראלה^ה
טמיין וו נפ' כל צבע (פחים וו. זט)^ה
יריק ממי ייך לו צאר ווינו מקסיפין
דע"כ האונה צאר ציטו נלהומין וועל^ה
קון סה פטול ר"ם פ"ש צלאן ווותנן^ה
כדי צלאנו דטהר גל מימי קרי די דידי^ה
ווממי נפ' (כונונו נלקון קג) מתכו^ה
בל גדייז בכרי חיל גיגנו ומוקמי' לה^ה
בזקוקן דיכס (מומחה דק' מ' נס' מ')^ה

עששית "שיהותה דילקט והולכת כל היום
ככלו למוץ'ש מכבה ומדילקה אי אמרת
בשלמא הדילקה עשויה מצודה שפיר אלאי
אמרת הנגה עשויה מצודה הדאי מכבה
ומדילקה מכבה ומגビיה ומוניה ומדילקה
מייבע לדי וזה עוד מפרק מארכין אשר קדרנו
במצוחיו וצונו להדילק נר של חנוכה ^{בש"ט}
הדרילקה עשויה מצודה שם' והשתא אמרין
הדרילקה עשויה מצודה הדילקה הרש שוטה
וקמן לא עשו ולא כלום אשה וראי מדילקה
דרא"ר יהושע בן לדילקן הנם אמר רבי שישת
^ששאף הן היו באוטו הנם: אמר רבי שישת
יאקסנאי חיב בבר חנוכה א"ר וזרא מריש
כى הוניא כי רב משותפנא בפרטני בהרי
אוישפיא בתר דנסבי איתחא אמריא ישטא
ודאי לא צריכנא דקא מדליך עלי ביהיא:
א"ר יהושע בן לוי כל השמנים כלוין פין לנו
ושםן זית מן המובחר אמר אבי מיריש הו
מהדר בר אמשחא שומשמי אמר האי משך
נהורי טפי כוין דשמען לה להא דרבבי יהושע
בן לוי מהדר אמשחא דיזאת אמר האי צלול
נהורייה טפי ואורב"ל כל השמנים פין לדין
ושםן זית מן המובחר איבעיא להו ^{לגביל או}
לעישן ת"ש דתני רב שמואל בר זומרא כל
השמנים פין לדין ושמן זית מן המובחר בין
לגביל בין לעישן רב שמואל בר זומרא מתני
הכי כל העשנים פין לדין ושמן זית מן
המובחר אמר רב הוניא כל השרפין פין לדין
ישראף קטוף פה מכלום: א"ר חייא בר איש
אמר רב המדרילק נר של חנוכה צידיך לבך
וברב ירמיה אמר הראה נר של חנוכה צידיך
לבך אמר רב יהודה ^{בז"ט} יומם ראשון והרואה
מכברך ב' ומלך מכברך ג' מכאן ואילך מדליך
מכברך שיטים ורוואה המכברך אחא מאי ממעט
ממעט מון ונימעת נס נס כל יומי אריה
מאי המכברך המכברך אשר קדרנו במצוחיו
וצונו להדילק נר של חנוכה ^{ז' והיכן צונו}
רב בר איזא אמר מלא הסור רב נחמה אמר
כל מהב רב בערומים ^{הדרמא} מעדרין בו ובן הח
ומומנן עליו ומפרישין אותו ערום ובין הח

חוב' ישנים
א) ומיכן רשי' גנטם
ב') ומונען כל תלול נוכנ'
כמלה פערן דגאנט
דילקו בעטת האחים נן
ונכלו:

